Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►B

RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/1104

af 24. juni 2016

om indførelse af et forstærket samarbejde på området for kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber

(EUT L 183 af 8.7.2016, s. 30)

Berigtiget ved:

►C1 Berigtigelse, EUT L 113 af 29.4.2017, s. 62 (2016/1104)

▼B

RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/1104

af 24. juni 2016

om indførelse af et forstærket samarbejde på området for kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber.

Den finder ikke anvendelse på spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

a) partnernes rets- og handleevne

b) det registrerede partnerskabs eksistens, gyldighed eller anerkendelse

c) underholdspligt

d) arv ved en partners død

e) social sikring

f) retten til overdragelse eller tilpasning mellem partnere i tilfælde af opløsning eller annullation af det registrerede partnerskab af rettigheder til alderspension eller invalidepension, som er optjent under det registrerede partnerskab, og som ikke har medført pensionsindtægter under det registrerede partnerskab

g) arten af tinglige rettigheder over et formuegode og

h) enhver registrering i et register af rettigheder i fast ejendom eller løsøre, herunder de lovmæssige krav til en sådan registrering, samt virkningerne af registrering eller manglende registrering af sådanne rettigheder i et register.

Artikel 2

Kompetence til at behandle sager vedrørende de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber i medlemsstaterne

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes myndigheders kompetence til at behandle spørgsmål vedrørende de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber.

▼B

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

a) »registreret partnerskab«: reguleret samlivsform mellem to personer, som er fastsat ved lov, hvis registrering er obligatorisk i henhold til denne lov, og som opfylder de juridiske formaliteter, der kræves i henhold til denne lov for dets etablering

b) »formueretlige virkninger af et registreret partnerskab«: et sæt regler om de formueretlige forbindelser mellem partnerne indbyrdes og i deres forbindelser med tredjemand som følge af det retsforhold, som etableringen af det registrerede partnerskab eller dettes opløsning skaber

c) »aftale om formueforholdet mellem partnere«: aftale mellem partnere eller kommende partnere om de formueretlige virkninger af deres registrerede partnerskab

d) »officielt bekræftet dokument«: et dokument vedrørende de formueretlige virkninger af et registreret partnerskab, der er formelt udstedt eller registreret som et officielt bekræftet dokument i en medlemsstat, hvor den officielle bekræftelse

   i) vedrører det officielt bekræftede dokuments underskrift og indhold og

   ii) er foretaget af en offentlig myndighed eller et andet organ, som er bemyndiget hertil af domsstaten

e) »retsafgørelse«: enhver afgørelse truffet af en ret i en medlemsstat vedrørende de formueretlige virkninger af et registreret partnerskab, uanset hvordan den betegnes, herunder en afgørelse om fastsættelse af sagsomkostninger, som træffes af en embedsmand ved retten

f) »retsforlig«: et forlig vedrørende de formueretlige virkninger af et registreret partnerskab, der er godkendt af en ret eller indgået for en ret under en retssag

g) »domsstat«: den medlemsstat, hvori retsafgørelsen er truffet, det officielt bekræftede dokument er oprettet eller retsforliget er godkendt eller indgået

h) »fuldbyrdelsesmedlemsstat«: den medlemsstat, der anmodes om at anerkende og/eller fuldbyrde retsafgørelsen, det officielt bekræftede dokument eller retsforliget.

2. I denne forordning forstås ved »ret«: enhver judiciel myndighed og alle andre myndigheder og juridiske aktører med kompetence i sager vedrørende de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber, som udøver en retslig funktion eller handler i henhold til en judiciel myndigheds delegation af beføjelser eller handler under en judiciel myndigheds kontrol, såfremt sådanne andre myndigheder eller juridiske aktører er garanter for upartiskhed og parternes ret til at blive hørt, og såfremt deres retsafgørelser i henhold til loven i den medlemsstat, hvor de har deres virke,

a) kan gøres til genstand for anke eller fornyet prøvelse ved en judiciel myndighed, og

b) har tilsvarende retskraft og retsvirkning som en retsafgørelse truffet af en judiciel myndighed i samme sag.

▼B

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de andre myndigheder og juridiske aktører, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 64.

KAPITEL II

KOMPETENCE

Artikel 4

Kompetence ved en partners død

Hvis der ved en ret i en medlemsstat anlægges en sag om arven efter en registreret partner i henhold til forordning (EU) nr. 650/2012, har retterne i den pågældende stat kompetence til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende de formueretlige virkninger af det registrerede partnerskab i forbindelse med denne arvesag.

Artikel 5

Kompetence i forbindelse med opløsning eller annullation af et registreret partnerskab

1. Hvis en ret i en medlemsstat skal træffe afgørelse om opløsning eller annullation af et registreret partnerskab, har retterne i den pågældende stat kompetence til at træffe afgørelse om de formueretlige virkninger af det registrerede partnerskab i forbindelse med denne opløsning eller annullation, hvis partnerne har aftalt det.

2. Hvis den aftale, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, indgås, inden en sag vedrørende de formueretlige virkninger af det registrerede partnerskab anlægges ved retten, skal aftalen være i overensstemmelse med artikel 7.

Artikel 6

Kompetence i andre tilfælde

Hvis ingen ret i en medlemsstat har kompetence i henhold til artikel 4 eller 5 eller i andre tilfælde end dem, der er omhandlet i disse artikler, er følgende retter i medlemsstaterne kompetente til at træffe afgørelse om de formueretlige virkninger af et registreret partnerskab:

a) de retter, på hvis område partnerne har deres sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, eller subsidiært

b) de retter, på hvis område partnerne senest havde deres sædvanlige opholdssted, for så vidt en af dem stadig er bosat dér på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, eller subsidiært

c) de retter, på hvis område sagsøgte har sit sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, eller subsidiært

d) retterne i den medlemsstat, hvor begge partnere er statsborgere på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, eller subsidiært

▼B

e) de retter, i henhold til hvis lov det registrerede partnerskab er etableret.

Artikel 7

Valg af værneting

1. I de tilfælde, der er omfattet af artikel 6, kan parterne aftale, at retterne i den medlemsstat, hvis lov finder anvendelse i henhold til artikel 22 eller artikel 26, stk. 1, eller retterne i den medlemsstat, i henhold til hvis lov det registrerede partnerskab er etableret, har enekompetence til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende de formueretlige virkninger af deres registrerede partnerskab.

2. Aftalen omhandlet i stk. 1 udformes skriftligt og dateres og underskrives af parterne. Med »skriftligt« sidestilles enhver elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen.

Artikel 8

Kompetence baseret på sagsøgtes fremmøde

1. For så vidt en ret i en medlemsstat ikke allerede har kompetence i henhold til andre bestemmelser i denne forordning, bliver den kompetent, når loven i dens medlemsstat finder anvendelse i henhold til artikel 22 eller artikel 26, stk. 1, og når sagsøgte giver møde for den. Denne regel gælder ikke, såfremt sagsøgte giver møde for at bestride rettens kompetence, eller i de tilfælde, der er omfattet af artikel 4.

2. Retten skal, inden den fastslår, at den har kompetence i henhold til stk. 1, sikre sig, at sagsøgte er orienteret om sin ret til at bestride rettens kompetence og om virkningerne af at give møde eller af ikke at give møde.

Artikel 9

Alternativ kompetence

1. Hvis en ret i en medlemsstat, der har kompetence i henhold til artikel 4, artikel 5 eller artikel 6, litra a), b), c) eller d), finder, at dens lovgivning ikke anerkender registreret partnerskab som institution, kan den erklære sig inkompetent. Hvis retten beslutter at erklære sig inkompetent, skal den gøre dette hurtigst muligt.

2. Hvis en ret som omhandlet i denne artikels stk. 1 erklærer sig inkompetent, og hvis parterne i overensstemmelse med artikel 7 aftaler at tillægge retterne i en anden medlemsstat kompetence, har retterne i denne medlemsstat kompetence til at træffe afgørelse om de formueretlige virkninger af det registrerede partnerskab.

I andre tilfælde har retterne i en anden medlemsstat i henhold til artikel 6 eller 8 kompetence til at træffe afgørelse om de formueretlige virkninger af et registreret partnerskab.

▼B

3. Denne artikel finder ikke anvendelse, når parterne har opnået opløsning eller annullation af et registreret partnerskab, der kan anerkendes i den medlemsstat, hvor retten er beliggende.

Artikel 10

Subsidiær kompetence

Hvis ingen ret i en medlemsstat har kompetence i henhold til artikel 4, 5, 6, 7 og 8, eller hvis alle retter i henhold til artikel 9 har erklæret sig inkompetente, og ingen ret i en medlemsstat har kompetence i henhold til artikel 6, litra e), artikel 7 eller 8, er retterne i en medlemsstat kompetente, hvis fast ejendom tilhørende en eller begge partnere er beliggende på medlemsstatens område; i så fald har retten kun kompetence til at træffe afgørelse om denne faste ejendom.

Artikel 11

Forum necessitatis

Hvis ingen ret i en medlemsstat har kompetence i henhold til artikel 4, 5, 6, 7, 8 eller 10, eller hvis alle de kompetente retter i henhold til artikel 9 har erklæret sig inkompetente, og ingen ret i en medlemsstat har kompetence i henhold til artikel 6, litra e), eller artikel 7, 8 eller 10, kan en medlemsstats retter undtagelsesvis træffe afgørelse i en sag om de formueretlige virkninger af et registreret partnerskab, hvis sagen ikke med rimelighed kan anlægges eller føres eller vil være umulig at føre i et tredjeland, hvortil sagen har tæt tilknytning.

Sagen skal have en tilstrækkelig tilknytning til den medlemsstat, hvor den ret, ved hvilken sagen er anlagt, er beliggende.

Artikel 12

Modkrav

Den ret, ved hvilken en sag verserer i henhold til artikel 4, 5, 6, 7, 8, 10 eller 11, har også kompetence til at behandle et modkrav, hvis dette falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

Artikel 13

Begrænsning af sager

1. Når boet efter afdøde, hvis arv falder ind under forordning (EU) nr. 650/2012, omfatter formuegoder, der befinder sig i et tredjeland, kan den ret, som skal træffe afgørelse om de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber, efter anmodning fra en af parterne beslutte ikke at træffe afgørelse om et eller flere af disse formuegoder, hvis det kan forventes, at rettens afgørelse om disse formuegoder ikke vil blive anerkendt og i givet fald ikke vil blive erklæret for eksigibel i det pågældende tredjeland.

2. Stk. 1 berører ikke parternes ret til at begrænse omfanget af sagen i henhold til loven i den medlemsstat, hvor den ret, ved hvilken sagen er anlagt, er beliggende.

▼B

Artikel 14

En sags anlæggelse ved retten

I dette kapitel anses en sag for anlagt ved en ret:

a) på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument er indleveret til retten, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet forkyndt for sagsøgte

b) hvis dokumentet skal forkyndes, før det indleveres til retten, på det tidspunkt, hvor det modtages af den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet indleveret til retten, eller

c) hvis retten indleder sagen af egen drift, på det tidspunkt, hvor retten træffer afgørelse om at indlede sagen, eller, når en sådan afgørelse ikke er påkrævet, på det tidspunkt, hvor sagen registreres af retten.

Artikel 15

Prøvelse af kompetencen

Hvis der ved en ret i en medlemsstat anlægges en sag om de formueretlige virkninger af et registreret partnerskab, som den pågældende ret ikke har kompetence til at påkende i henhold til denne forordning, erklærer retten sig af egen drift inkompetent.

Artikel 16

Prøvelse af sagens antagelse til påkendelse

1. Hvis en sagsøgt, der har sit sædvanlige opholdssted i en anden stat end den medlemsstat, hvor sagen er anlagt, ikke giver møde, udsætter den i henhold til denne forordning kompetente ret sagen, indtil det er fastslået, at sagsøgte har haft mulighed for at modtage det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument i så god tid, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller at alle fornødne foranstaltninger har været truffet med henblik herpå.

2. Artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 ([1]) anvendes i stedet for stk. 1 i nærværende artikel, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes fra én medlemsstat til en anden i henhold til nævnte forordning.

3. Hvis forordning (EF) nr. 1393/2007 ikke finder anvendelse, anvendes artikel 15 i Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes til udlandet i henhold til nævnte konvention.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79).

▼B

Artikel 17

Litispendens

1. Såfremt krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, fremsættes mellem de samme parter for retter i forskellige medlemsstater, udsætter enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, af egen drift sagen, indtil den første rets kompetence er fastslået.

2. I det tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, og på begæring af den ret, tvisten er indbragt for, underretter enhver anden ret, tvisten er indbragt for, uden ophold den førstnævnte ret om datoen for, hvornår tvisten blev indbragt for denne.

3. Når det er fastslået, at den ret, hvor sagen først er anlagt, er kompetent, erklærer enhver anden ret sig inkompetent til fordel for den første.

Artikel 18

Indbyrdes sammenhængende krav

1. Såfremt sager vedrørende indbyrdes sammenhængende krav verserer for retter i forskellige medlemsstater, kan enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, udsætte sagen.

2. Når de sager, der er omhandlet i stk. 1, verserer i første instans, kan enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, ligeledes efter begæring fra en af parterne erklære sig inkompetent, forudsat at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, har kompetence til at behandle de pågældende krav, og dens lov tillader forening af kravene.

3. Ved indbyrdes sammenhængende krav forstås i denne artikel krav, der er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige retsafgørelser som følge af, at kravene påkendes hver for sig.

Artikel 19

Foreløbige, herunder sikrende, retsmidler

Der kan indgives anmodning til en medlemsstats retter om anvendelse af foreløbige, herunder sikrende, retsmidler i henhold til den pågældende medlemsstats lov, selv om retterne i en anden medlemsstat i henhold til denne forordning er kompetent til at påkende sagens realitet.

KAPITEL III

LOVVALG

Artikel 20

Universel anvendelse

Den lov, som skal finde anvendelse i henhold til denne forordning, finder anvendelse, uanset om det er loven i en medlemsstat eller ikke.

▼B

Artikel 21

Kun én lov finder anvendelse

Den lov, der skal anvendes på de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber, finder anvendelse på alle de formuegoder, der berøres af disse virkninger, uanset hvor disse formuegoder befinder sig.

Artikel 22

Valg af den lov, der skal anvendes

1. Partnere eller kommende partnere kan aftale, hvilken lov der skal anvendes på de formueretlige virkninger af deres registrerede partnerskab, eller ændre deres valg, forudsat at denne lov knytter formueretlige virkninger til partnerskabet som institution, og forudsat at loven er en af følgende:

a) loven i den stat, hvor partnerne eller de kommende partnere, eller en af dem, har deres sædvanlige opholdssted på tidspunktet for aftalens indgåelse, eller

b) loven i en stat, hvor en af partnerne eller en af de kommende partnere er statsborger på tidspunktet for aftalens indgåelse, eller

c) loven i den stat, i henhold til hvis lov det registrerede partnerskab er etableret.

2. Medmindre partnerne har aftalt andet, vil en ændring af valget af den lov, der skal anvendes på de formueretlige virkninger af deres registrerede partnerskab, som foretages under partnerskabet, kun have fremadrettet virkning.

3. Enhver ændring med tilbagevirkende kraft af den lov, der skal anvendes i henhold til stk. 2, må ikke forringe tredjemands rettigheder i henhold til den pågældende lov.

Artikel 23

Formel gyldighed af aftalen om valget af den lov, der skal anvendes

1. Den i artikel 22 nævnte aftale indgås skriftligt, dateres og underskrives af begge partnere. Med »skriftligt« sidestilles enhver elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen.

2. Hvis loven i den medlemsstat, hvor begge partnere har deres sædvanlige opholdssted på tidspunktet for aftalens indgåelse, indeholder yderligere formkrav for aftaler om formueforholdet mellem partnere, finder disse krav anvendelse.

3. Hvis partnerne på tidspunktet for aftalens indgåelse har deres sædvanlige opholdssted i forskellige medlemsstater, og loven i disse stater indeholder forskellige formkrav for aftaler om formueforholdet mellem partnere, er aftalen gyldig med hensyn til form, hvis den opfylder betingelserne i loven i en af disse stater.

▼B

4. Hvis kun en af partnerne på tidspunktet for aftalens indgåelse har sit sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, og der i denne stat gælder yderligere formkrav for aftaler om formueforholdet mellem partnere, finder disse krav anvendelse.

Artikel 24

Samtykke og materiel gyldighed

1. Spørgsmål om eksistensen og gyldigheden af en aftale om lovvalg eller en bestemmelse herom er underlagt den lov, der ville finde anvendelse i henhold til artikel 22, hvis aftalen eller bestemmelsen var gyldig.

2. En partner kan dog for at godtgøre, at han eller hun ikke har samtykket i aftalen eller bestemmelsen, påberåbe sig loven i det land, hvor han eller hun har sit sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor sagen indbringes for en ret, såfremt det af omstændighederne fremgår, at det ikke ville være rimeligt at bestemme virkningen af hans eller hendes adfærd efter den i stk. 1 angivne lov.

Artikel 25

Formel gyldighed af en aftale om formueforholdet mellem partnere

1. Aftalen om formueforholdet mellem partnerne indgås skriftligt, dateres og underskrives af begge partnere. Med »skriftligt« sidestilles enhver elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen.

2. Hvis loven i den medlemsstat, hvor begge partnere har deres sædvanlige opholdssted på tidspunktet for aftalens indgåelse, indeholder yderligere formkrav for aftaler om formueforholdet mellem partnere, finder disse krav anvendelse.

Hvis partnerne på tidspunktet for aftalens indgåelse har deres sædvanlige opholdssted i forskellige medlemsstater, og loven i disse stater indeholder forskellige formkrav for aftaler om formueforholdet mellem partnere, er aftalen gyldig med hensyn til form, hvis den opfylder betingelserne i loven i en af disse stater.

Hvis kun en af partnerne på tidspunktet for aftalens indgåelse har sit sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, og der i denne stat gælder yderligere formkrav for aftaler om formueforholdet mellem partnere, finder disse krav anvendelse.

3. Hvis den lov, der skal anvendes på de formueretlige virkninger af et registreret partnerskab, indeholder yderligere formkrav, finder disse krav anvendelse.

Artikel 26

Lovvalg i mangel af aftale mellem parterne

1. I mangel af aftale i henhold til artikel 22 er den lov, der skal anvendes på de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber, loven i den stat, i henhold til hvis lov det registrerede partnerskab er etableret.

▼B

2. Den judicielle myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende de formueretlige virkninger af et registreret partnerskab, kan undtagelsesvis og efter begæring fra en af partnerne beslutte, at loven i en anden stat end den stat, hvis lov finder anvendelse i henhold til stk. 1, skal regulere de formueretlige virkninger af det registrerede partnerskab, hvis lovgivningen i denne anden stat knytter formueretlige virkninger til registreret partnerskab som institution, og hvis den, der fremsætter begæring, godtgør, at:

a) partnerne havde deres sidste fælles sædvanlige opholdssted i denne stat i et betydeligt tidsrum, og

b) begge partnere havde påberåbt sig loven i denne anden stat i forbindelse med tilrettelæggelsen eller planlægningen af deres formueretlige forhold.

Loven i denne anden stat finder anvendelse fra etableringen af det registrerede partnerskab, medmindre en af partnerne er uenig heri. I sidstnævnte tilfælde får loven i denne anden stat virkning fra etableringen af det sidste fælles sædvanlige opholdssted i denne anden stat.

Anvendelse af loven i den anden stat må ikke forringe tredjemands rettigheder ifølge den lov, der finder anvendelse i henhold til stk. 1.

Nærværende stykke finder ikke anvendelse, hvis partnerne havde indgået en aftale om formueforholdet mellem partnere inden etableringen af deres sidste fælles sædvanlige opholdssted i denne anden stat.

Artikel 27

Anvendelsesområdet for den lov, der skal anvendes

Den lov, der skal anvendes på de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber i henhold til denne forordning, skal bl.a. regulere:

a) klassificering af en af partnernes eller begge partneres formuegoder i forskellige kategorier under og efter det registrerede partnerskab

b) overførsel af formuegoder fra en kategori til en anden

c) en partners hæftelse for den anden partners forpligtelser og gæld

d) en af partnernes eller begge partneres beføjelser, rettigheder og forpligtelser vedrørende formuegoder

e) deling, fordeling eller realisering af formuegoderne ved opløsningen af det registrerede partnerskab

f) virkningerne af de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber for et retsforhold mellem en partner og tredjemand og

g) den materielle gyldighed af en aftale om formueforholdet mellem partnere.

▼B

Artikel 28

Retsvirkninger over for tredjemand

1. Uanset artikel 27, litra f), kan den lov, der finder anvendelse på de formueretlige virkninger af et registreret partnerskab mellem partnerne, ikke gøres gældende af en partner over for tredjemand i en tvist mellem tredjemand og en af partnerne eller begge partnere, medmindre tredjemand kendte til eller ved udvisning af rettidig omhu burde have kendt til loven.

2. Tredjemand anses for at have kendskab til den lov, der finder anvendelse på de formueretlige virkninger af det registrerede partnerskab, hvis:

a) denne lov, er loven i

   i) den stat, hvis lovgivning finder anvendelse på transaktionen mellem partneren og tredjemand

   ii) den stat, hvor den partner, der indgår en aftale, og tredjemand har deres sædvanlige opholdssted, eller

   iii) i sager vedrørende fast ejendom, den stat, hvor den faste ejendom er beliggende,

   eller

b) en af partnerne har opfyldt de gældende krav til oplysning om eller registrering af de formueretlige virkninger af det registrerede partnerskab, der er foreskrevet i loven i

   i) den stat, hvis lovgivning finder anvendelse på transaktionen mellem partneren og tredjemand

   ii) den stat, hvor den partner, der indgår en aftale, og tredjemand har deres sædvanlige opholdssted, eller

   iii) i sager vedrørende fast ejendom, den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

3. Når den lov, der finder anvendelse på de formueretlige virkninger af et registreret partnerskab, ikke kan gøres gældende af en partner over for tredjemand i henhold til stk. 1, reguleres de formueretlige virkninger af det registrerede partnerskab over for tredjemand:

a) af loven i den stat, hvis lov finder anvendelse på transaktionen mellem en partner og tredjemand, eller

b) i sager vedrørende fast ejendom eller registrerede formuegoder eller rettigheder, af loven i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende, eller hvor formuegoderne eller rettighederne er registreret.

Artikel 29

Tilpasning af tinglige rettigheder

Når en person påberåber sig en tinglig rettighed, som vedkommende er berettiget til i henhold til den lov, der finder anvendelse på de formueretlige virkninger af et registreret partnerskab, og når den pågældende tinglige rettighed ikke findes i loven i den medlemsstat, hvor rettigheden påberåbes, skal den tinglige rettighed om nødvendigt og så vidt muligt tilpasses til den tinglige rettighed, der ligger tættest herpå ifølge den pågældende stats lov, under hensyntagen til de mål og interesser, som den specifikke tinglige rettighed og de dertil knyttede virkninger forfølger.

▼B

Artikel 30

Overordnede præceptive bestemmelser

1. Intet i denne forordning begrænser anvendelsen af overordnede præceptive bestemmelser i domstolslandets lov.

2. Overordnede præceptive bestemmelser er bestemmelser, hvis overholdelse en medlemsstat anser for at være så afgørende for beskyttelsen af dets offentlige interesser, som f.eks. dens politiske, sociale og økonomiske struktur, at bestemmelserne finder anvendelse på alle forhold, der falder ind under deres anvendelsesområde, uanset hvilken lov der i øvrigt skal anvendes på de formueretlige virkninger af et registreret partnerskab i henhold til denne forordning.

Artikel 31

Grundlæggende retsprincipper (ordre public)

Anvendelsen af en bestemmelse i en lov i en stat, som udpeges efter denne forordning, kan kun afvises, hvis en sådan anvendelse er klart uforenelig med de grundlæggende retsprincipper (ordre public) i domstolslandets lov.

Artikel 32

Udelukkelse af renvoi

Anvendelsen af en lov i en stat, som udpeges efter denne forordning, betyder anvendelse af de gældende retsregler i den pågældende stat med undtagelse af reglerne i dens internationale privatret.

Artikel 33

Stater med mere end ét retssystem — territorialt lovvalg

1. Når den lov, der udpeges efter denne forordning, er loven i en stat med flere territoriale enheder, som hver har sine egne retsregler for de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber, afgør denne stats interne lovvalgsregler, hvilken relevant territorial enheds lovregler der skal finde anvendelse.

2. Hvis der ikke findes sådanne interne lovvalgsregler,

a) forstås en henvisning til loven i den stat, der er omhandlet i stk. 1, som en henvisning til loven i den territoriale enhed, hvor partnerne havde deres sædvanlige opholdssted, når gældende lov skal fastlægges i henhold til bestemmelser vedrørende partnernes sædvanlige opholdssted

b) forstås en henvisning til loven i den stat, der er omhandlet i stk. 1, som en henvisning til loven i den territoriale enhed, som partnerne har den tætteste tilknytning til, når gældende lov skal fastlægges i henhold til bestemmelser vedrørende partnernes statsborgerskab

▼B

c) forstås en henvisning til loven i den stat, der er omhandlet i stk. 1, som en henvisning til loven i den territoriale enhed, hvor det relevante forhold gør sig gældende, når gældende lov skal fastlægges i henhold til eventuelle andre bestemmelser vedrørende andre forhold som tilknytningsfaktorer.

Artikel 34

Stater med mere end ét retssystem — lovvalg mellem personer

For så vidt angår en stat, som har to eller flere retssystemer eller regelsæt, der finder anvendelse på forskellige personkategorier vedrørende de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber, forstås en henvisning til en sådan stats lov som en henvisning til det retssystem eller regelsæt, der er fastsat i de gældende regler i den pågældende stat. I mangel af sådanne regler finder det retssystem eller regelsæt, som partnerne havde det tætteste tilhørsforhold til, anvendelse.

Artikel 35

Ikkeanvendelse af denne forordning på interne lovvalg

En medlemsstat med flere territoriale enheder, som hver har sine egne retsregler for de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber, er ikke forpligtet til at anvende denne forordning i forbindelse med lovvalg, der alene forekommer mellem sådanne enheder.

KAPITEL IV

ANERKENDELSE, EKSIGIBILITET OG FULDBYRDELSE AF RETSAFGØRELSER

Artikel 36

Anerkendelse

1. Retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure.

2. Hvis anerkendelsen bestrides, kan en berettiget part, der som det væsentligste påberåber sig anerkendelsen, efter procedurerne i artikel 44-57 få fastslået, at retsafgørelsen skal anerkendes.

3. Hvis anerkendelsen gøres gældende under en verserende sag ved en ret i en medlemsstat, og hvis anerkendelsen har betydning for afgørelsen af denne sag, er denne ret kompetent til at afgøre spørgsmålet om anerkendelse.

▼B

Artikel 37

Grunde til ikkeanerkendelse

En retsafgørelse anerkendes ikke,

a) såfremt en anerkendelse klart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i den medlemsstat, som anmodningen om anerkendelse rettes til

b) såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke er blevet forkyndt for den udeblevne sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen, medmindre sagsøgte har undladt at tage skridt til at anfægte retsafgørelsen, selv om han havde mulighed for at gøre det

c) såfremt den er uforenelig med en retsafgørelse truffet mellem de samme parter i den medlemsstat, som anmodningen om anerkendelse rettes til

d) såfremt den er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er truffet i en anden medlemsstat eller i et tredjeland mellem de samme parter i en tvist, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, og denne tidligere retsafgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, som anmodningen om anerkendelse rettes til.

Artikel 38

Grundlæggende rettigheder

Artikel 37 i denne forordning anvendes af retterne og andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne under iagttagelse af de grundlæggende rettigheder og principper, der er anerkendt i chartret om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 21 om ikkeforskelsbehandling.

Artikel 39

Forbud mod prøvelse af kompetencen for retten i domsstaten

1. Kompetencen for retterne i domsstaten kan ikke efterprøves.

2. Bestemmelsen i artikel 37 om grundlæggende retsprincipper (ordre public) finder ikke anvendelse på kompetencereglerne i artikel 4-12.

Artikel 40

Forbud mod prøvelse med hensyn til sagens realitet

En retsafgørelse, der er truffet i en medlemsstat, kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet.

Artikel 41

Udsættelse

Hvis anerkendelse af en retsafgørelse, der er truffet i en medlemsstat, gøres gældende ved en ret i en anden medlemsstat, kan denne udsætte sagen, såfremt afgørelsen er blevet anfægtet ved ordinær appel i domsstaten.

▼B

Artikel 42

Eksigibilitet

Retsafgørelser, som er truffet i en medlemsstat, og som er eksigible i denne medlemsstat, er eksigible i en anden medlemsstat, når de efter anmodning fra en berettiget part er blevet erklæret for eksigible i den pågældende medlemsstat efter proceduren i artikel 44-57.

Artikel 43

Fastlæggelse af bopæl

Ved afgørelsen af, om en part med henblik på proceduren i artikel 44-57 har bopæl i fuldbyrdelsesstaten, skal den ret, ved hvilken sagen er anlagt, anvende fuldbyrdelsesstatens interne lov.

Artikel 44

Rettens stedlige kompetence

1. Anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, fremsættes over for den ret eller kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som denne medlemsstat har meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 64.

2. Den stedlige kompetence afgøres efter den parts bopæl, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, eller efter fuldbyrdelsesstedet.

Artikel 45

Procedure

1. Anmodningsproceduren er underlagt loven i fuldbyrdelsesstaten.

2. Den, der fremsætter anmodningen, er ikke forpligtet til at have en postadresse eller en befuldmægtiget i fuldbyrdelsesstaten.

3. Anmodningen vedlægges følgende dokumenter:

a) en genpart af retsafgørelsen, der opfylder betingelserne med hensyn til godtgørelse af dens ægthed

b) en attest, der er udstedt af retten eller den kompetente myndighed i domsstaten under anvendelse af den formular, der er udarbejdet efter rådgivningsproceduren i artikel 67, stk. 2, jf. dog artikel 46.

Artikel 46

Manglende fremlæggelse af attesten

1. Såfremt den i artikel 45, stk. 3, litra b), omhandlede attest ikke fremlægges, kan retten eller den kompetente myndighed fastsætte en frist for dens tilvejebringelse eller anerkende et tilsvarende dokument eller, såfremt den anser sagen for tilstrækkeligt oplyst, fritage for kravet om en sådan fremlæggelse.

▼B

2. Såfremt retten eller den kompetente myndighed kræver det, skal der fremlægges en oversættelse eller translitteration af dokumenterne. Oversættelsen skal foretages af en person, der er bemyndiget til at foretage oversættelser i en af medlemsstaterne.

Artikel 47

Afgørelse om eksigibilitet

En retsafgørelse erklæres for eksigibel, så snart de i artikel 45 omhandlede formaliteter er opfyldt, uden prøvelse efter artikel 37. Den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, kan ikke på dette tidspunkt af sagens behandling fremsætte indsigelser.

Artikel 48

Meddelelse af afgørelsen om anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel

1. Den afgørelse, der træffes om anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal straks og på den måde, der er foreskrevet i fuldbyrdelsesstatens lov, meddeles den, som har fremsat anmodningen.

2. En afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, forkyndes for den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, sammen med retsafgørelsen, hvis den ikke allerede er blevet forkyndt for den pågældende.

Artikel 49

Appel af afgørelsen om anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel

1. Den afgørelse, der træffes om anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, kan appelleres af begge parter.

2. Appellen indgives til den ret, som den berørte medlemsstat har meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 64.

3. Appellen behandles i overensstemmelse med reglerne for kontradiktorisk procedure.

4. Giver den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, ikke møde for den ret, der behandler en appel indgivet af den, der har fremsat anmodningen, finder artikel 16 anvendelse, selv om den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, ikke har bopæl på en medlemsstats område.

5. En afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal appelleres inden 30 dage efter, at den er blevet forkyndt. Såfremt den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, har bopæl på en anden medlemsstats område end den, hvor retsafgørelsen er blevet erklæret for eksigibel, er fristen for appel 60 dage og løber fra den dag, hvor afgørelsen om eksigibilitet er blevet forkyndt for den pågældende personligt eller på hans bopæl. Denne frist kan ikke forlænges på grund af afstanden.

▼B

Artikel 50

Procedure for anfægtelse af appelafgørelsen

Den afgørelse, der træffes i appelsagen, kan kun anfægtes ved den procedure, som den berørte medlemsstat har meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 64.

Artikel 51

Afslag på eller ophævelse af en afgørelse om eksigibilitet

Den ret, hvortil en appel indgives efter artikel 49 50, kan kun afslå at erklære en retsafgørelse for eksigibel eller ophæve en afgørelse om eksigibilitet af en af de i artikel 37 anførte grunde. Den træffer afgørelse så hurtigt som muligt.

Artikel 52

Udsættelse

Den ret, hvortil en appel indgives efter artikel 49 eller 50, udsætter efter anmodning fra den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, sagen, hvis eksigibiliteten af afgørelsen er suspenderet i domsstaten ved iværksættelse af appel.

Artikel 53

Foreløbige, herunder sikrende, retsmidler

1. Når en retsafgørelse skal anerkendes i overensstemmelse med dette kapitel, er der intet til hinder for, at den, som har fremsat anmodningen, kan bringe foreløbige, herunder sikrende, retsmidler i anvendelse i overensstemmelse med loven i fuldbyrdelsesstaten, uden at der kræves en retsafgørelse om eksigibilitet efter artikel 47.

2. Afgørelsen om eksigibilitet giver umiddelbar hjemmel til at anvende sikrende retsmidler.

3. Så længe den i artikel 49, stk. 5, fastsatte frist for appel af afgørelsen om eksigibilitet ikke er udløbet, og så længe der ikke er truffet afgørelse i appelsagen, er sikrende retsmidler det eneste mulige retsskridt over for formuegoder, der tilhører den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse.

Artikel 54

Delvis eksigibilitet

1. Såfremt der ved retsafgørelsen er taget stilling til flere krav, og ikke alle krav kan erklæres for eksigible, skal retten eller den kompetente myndighed erklære et eller flere af dem for eksigible.

2. Den, som fremsætter en anmodning om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, kan anmode om kun at få dele af retsafgørelsen erklæret for eksigible.

▼B

Artikel 55

Retshjælp

Har den, som fremsætter anmodningen, i domsstaten helt eller delvis haft fri proces eller været fritaget for gebyrer og omkostninger, skal den pågældende i enhver sag om at få retsafgørelsen erklæret for eksigibel være berettiget til retshjælp eller fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger i videst muligt omfang efter loven i fuldbyrdelsesstaten.

Artikel 56

Ingen form for sikkerhedsstillelse eller depositum

Det kan ikke pålægges en part, som i en medlemsstat anmoder om anerkendelse, eksigibilitet eller fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, at stille sikkerhed eller depositum af nogen art med den begrundelse, at vedkommende er udlænding eller ikke har bopæl eller opholdssted i fuldbyrdelsesstaten.

Artikel 57

Ingen form for skat, afgift eller gebyr

Ingen form for skat, afgift eller gebyr, som beregnes i forhold til sagens værdi, må opkræves i fuldbyrdelsesstaten i forbindelse med behandlingen af en anmodning om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel.

KAPITEL V

OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTER OG RETSFORLIG

Artikel 58

Accept af officielt bekræftede dokumenter

1. Et officielt bekræftet dokument, der er udfærdiget i en medlemsstat, har samme beviskraft i en anden medlemsstat, som det har i domsstaten, eller de mest sammenlignelige virkninger, forudsat at dette ikke klart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i den pågældende medlemsstat.

En person, som ønsker at anvende et officielt bekræftet dokument i en anden medlemsstat, kan anmode den myndighed, som udfærdiger det officielt bekræftede dokument i domsstaten, om at udfylde den formular, der er udarbejdet efter rådgivningsproceduren i artikel 67, stk. 2, med en beskrivelse af den beviskraft, som det officielt bekræftede dokument har i domsstaten.

2. Enhver anfægtelse af ægtheden af et officielt bekræftet dokument skal forelægges for retterne i domsstaten, og afgørelse herom træffes i henhold til loven i denne stat. Det anfægtede officielt bekræftede dokument har ikke beviskraft i en anden medlemsstat, så længe anfægtelsen verserer for den kompetente ret.

3. Enhver anfægtelse af de retshandler eller retlige forhold, der er registreret i et officielt bekræftet dokument, skal forelægges for de retter, som har kompetence i henhold til denne forordning, og afgørelse herom træffes i henhold til den lov, der finder anvendelse i henhold til kapitel III. Det anfægtede officielt bekræftede dokument har ikke beviskraft i en anden medlemsstat end domsstaten med hensyn til det anfægtede spørgsmål, så længe anfægtelsen verserer for den kompetente ret.

▼B

4. Hvis afgørelsen af en verserende sag ved en ret i en medlemsstat afhænger af afgørelsen af et spørgsmål vedrørende retshandler eller retlige forhold, der er registreret i et officielt bekræftet dokument vedrørende de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber, er den pågældende ret kompetent til at afgøre dette spørgsmål.

Artikel 59

Officielt bekræftede dokumenters eksigibilitet

1. Et officielt bekræftet dokument, der er eksigibelt i domsstaten, skal erklæres for eksigibelt i en anden medlemsstat efter anmodning fra en berettiget part i overensstemmelse med proceduren i artikel 44-57.

2. Ved anvendelsen af artikel 45, stk. 3, litra b), udsteder den myndighed, der har udstedt det officielt bekræftede dokument, efter anmodning fra en berettiget part en attest under anvendelse af den formular, der er udarbejdet efter rådgivningsproceduren i artikel 67, stk. 2.

3. Den ret, der behandler en appel indgivet i henhold til artikel 49 eller 50, kan kun afslå at erklære et retsforlig for eksigibelt eller ophæve en afgørelse om eksigibilitet, såfremt en fuldbyrdelse af retsforliget klart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i fuldbyrdelsesstaten.

Artikel 60

Retsforligs eksigibilitet

1. Retsforlig, der er eksigible i domsstaten, erklæres på anmodning fra en berettiget part for eksigible i en anden medlemsstat efter proceduren i artikel 44-57.

2. Ved anvendelsen af artikel 45, stk. 3, litra b), udsteder den ret, der godkendte forliget, eller ved hvilken det blev indgået, efter anmodning fra en berettiget part en attest under anvendelse af den formular, der er udarbejdet efter rådgivningsproceduren i artikel 67, stk. 2.

3. Den ret, der behandler en appel indgivet i henhold til artikel 49 eller 50, kan kun afslå at erklære et retsforlig for eksigibelt eller ophæve en afgørelse om eksigibilitet, såfremt en fuldbyrdelse af retsforliget klart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i fuldbyrdelsesstaten.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 61

Legalisering og tilsvarende formaliteter

Der kræves ingen legalisering eller opfyldelse af tilsvarende formalitet for så vidt angår dokumenter udstedt i en medlemsstat i forbindelse med denne forordning.

▼B

Artikel 62

Forholdet til gældende internationale konventioner

1. Denne forordning berører ikke anvendelsen af bilaterale eller multilaterale konventioner, som en eller flere medlemsstater er part i på tidspunktet for vedtagelsen af denne forordning eller af en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 331, stk. 1, andet eller tredje afsnit, i TEUF, og som vedrører spørgsmål, der er reguleret i denne forordning, jf. dog medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 351 i TEUF.

2. Uanset stk. 1 har denne forordning i forbindelserne mellem medlemsstaterne forrang for de konventioner, som er indgået mellem, og som vedrører spørgsmål, der er reguleret i denne forordning.

Artikel 63

Oplysninger til offentligheden

Medlemsstaterne giver, med henblik på at stille oplysningerne til rådighed for offentligheden som led i Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område, Kommissionen et kort resumé af deres nationale lovgivning og procedurer vedrørende de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber, herunder oplysninger om, hvilken type myndighed der har kompetence på området, og om virkningerne med hensyn til tredjemand, der er omhandlet i artikel 28.

Medlemsstaterne sørger for, at oplysningerne løbende ajourføres.

Artikel 64

Oplysninger om kontaktoplysninger og procedurer

1. Medlemsstaterne giver senest den 29. april 2018 Kommissionen meddelelse om:

a) de retter eller myndigheder, der har kompetence til at behandle anmodninger om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, i overensstemmelse med artikel 44, stk. 1, og appeller af retsafgørelser om sådanne anmodninger i henhold til artikel 49, stk. 2

b) de procedurer for anfægtelse af appelafgørelser, der er omhandlet i artikel 50.

Medlemsstaterne informerer Kommissionen om eventuelle senere ændringer af disse oplysninger.

2. Kommissionen offentliggør de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, i *Den Europæiske Unions Tidende*, bortset fra adresser og andre kontaktoplysninger på de retter og myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, litra a).

3. Kommissionen gør alle de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, offentligt tilgængelige på enhver hensigtsmæssig måde, navnlig via Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område.

▼B

Artikel 65

Udarbejdelse og senere ændring af listen med oplysninger som omhandlet i artikel 3, stk. 2

1. Kommissionen udarbejder på grundlag af medlemsstaternes meddelelser en liste over de andre myndigheder og juridiske aktører, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om eventuelle senere ændringer af oplysningerne på listen. Kommissionen ændrer listen i overensstemmelse hermed.

3. Kommissionen offentliggør listen og eventuelle senere ændringer i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Kommissionen gør alle oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1 og 2, offentligt tilgængelige på anden passende måde, navnlig gennem Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område.

Artikel 66

Udarbejdelse og senere ændring af attester og formularer omhandlet i artikel 45, stk. 3, litra b), samt artikel 58, 59 og 60

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter til udarbejdelse og senere ændring af de attester og formularer, der er omhandlet i artikel 45, stk. 3, litra b), samt artikel 58, 59 og 60. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 67, stk. 2.

Artikel 67

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 68

Revision

1. Senest 29. januar 2027 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning. Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag om ændring af forordningen.

2. Senest 29. januar 2024 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af artikel 9 og 38 i denne forordning. Rapporten skal navnlig vurdere, i hvilket omfang disse artikler har sikret domstolsprøvelse.

▼B

3. Med henblik på de rapporter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, meddeler medlemsstaterne Kommissionen relevante oplysninger om deres retters anvendelse af denne forordning.

Artikel 69

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder kun anvendelse på retssager, der er anlagt, på officielt bekræftede dokumenter, der er formelt udstedt eller registreret, og på retsforlig, der er godkendt eller indgået, på eller efter den 29. januar 2019, jf. dog stk. 2 og 3.

▼C1

2. I forbindelse med retssager, der er anlagt i domsstaten før den 29. januar 2019, skal retsafgørelser på eller efter denne dato, anerkendes og fuldbyrdes efter kapitel IV, hvis de anvendte kompetenceregler er i overensstemmelse med reglerne i kapitel II.

3. Kapitel III finder kun anvendelse på partnere, der har registreret deres partnerskab eller foretaget lovvalg for de formueretlige virkninger af deres registrerede partnerskab på eller efter den 29. januar 2019.

▼B

Artikel 70

Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Denne forordning finder anvendelse i de medlemsstater, der deltager i forstærket samarbejde på området for kompetence, lovvalg og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem internationale par, som omfatter både formueforholdet mellem ægtefæller og de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber, i overensstemmelse med bemyndigelsen i afgørelse (EU) 2016/954.

Denne forordning anvendes fra den 29. januar 2019, bortset fra artikel 63 og 64, der anvendes fra den 29. april 2018, og artikel 65, 66 og 67, der anvendes fra den 29. juli 2016. For de medlemsstater, der deltager i forstærket samarbejde i henhold til en afgørelse vedtaget i overensstemmelse med artikel 331, stk. 1, andet eller tredje afsnit, i TEUF, finder forordningen anvendelse fra den dato, der er angivet i den pågældende afgørelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i de deltagende medlemsstater i overensstemmelse med traktaterne.